

[Stensballe.]

talen, maa der i Udbytte ikke udbetales mere end 6 pCt. aarlig.“

medens Resten af Stykket udgaar, som lyder saaledes:

„og i Tantieme ikke mere end 2 pCt. aarlig af den indbetalte Aktiekapital. For Selskaber, der er stiftet før denne Lovs Ikrafttræden, gælder denne Bestemmelse først fra 1. Januar 1941.“

Vi har stillet dette Ændringsforslag ud fra den Mening, at man ikke burde fastsætte Regler for Tantieme til Direktører og andre Funktionærer, for hvis Vedkommende Tantiemen indgaar som en naturlig Bestanddel af deres Løn. Derimod havde vi fundet det naturligt, at der for Bestyrelsesmedlemmer skulde gælde en vis Begrænsning, men da Ministeren ikke har ønsket at foretage en Sondring her, er vi indgaaet paa den foreslaaede Ændring. Men jeg vil dog med Hensyn til Bestyrelsesmedlemmer udtale, at det er forudsat, at deres Tantieme ogsaa uden positive Lovregler skal staa i et rimeligt Forhold til det udbetalte Udbytte, saaledes som dette begrænses ved § 44, 2det Stykke. Endvidere har vi foreslaaet en Overgangstid af 5 Aar i Stedet for 10 Aar med Hensyn til Ikrafttrædelsen af denne sidste Bestemmelse, men Bestemmelsen om den 5-aarige Overgangstid er indført i Ændringsforslag Nr. 18 til § 91.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslag Nr. 8 til § 46. Udvalget foreslaar her, at sidste Stykke udgaar. Dette Forslag skyldes, at man vel ikke underkender det principielt rigtige i den i Stykket indeholdte Regel, men mener, at en saadan Regel, ufravigeligt gældende for alle større Aktieselskaber uden Hensyn til den nærmere Art af disse, kan befrygtes at ville volde praktiske Vanskeligheder, som eventuelt kunde opveje den Nytte, Regelen kunde gøre.

Ved Ændringsforslag Nr. 10 til § 50 foreslaas det, at Ordene „i hvert enkelt Tilfælde“ i 2det Stykke, første Linie, skal udgaa. Udvalget har ment, at det i Praksis kunde volde Vanskeligheder undtagelsesfrit at kræve, at Bestyrelsens Godkendelse skal foreligge i hvert enkelt Tilfælde ved Indgaaelse af Aftaler med Selskabets Direktør eller Trediemand af den Art, som omhandles i Stykket, og man har derfor fundet det rigtigere at nøjes med en almindelig Forskrift om, at Bestyrelsens Godkendelse kræves til de paagældende Aftaler. Man vil derved opnaa samme Redaktion som den, der vedtoges her i Landstinget i forrige ordinære Samling.

Jeg kommer saa til Ændringsforslagene Nr. 11 og 12, som begge er stillet til § 51, 2det Stykke. Ændringsforslag Nr. 11 gaar ud paa, at Ordene „Udbytte eller“ og „Udbyttet eller“ i henholdsvis fjerde og femte Linie udgaar, idet Udvalget har ment det rigtigt at begrænse den særlige Tilbagebetalingsregel til kun at omfatte Tantieme, saaledes at i god Tro oppebaaret Udbytte ikke kan kræves tilbagebetalt, medmindre der foreligger særlig Grund derfor, saa Tilfældet falder ind under den almindelige Lovgivning. Samtidig har man fundet det rigtigt at klargøre yderligere selve Stykket ved i sidste Linie efter Ordet „fastsat“ at indføje Ordet „bevisligt“.

Jeg gaar derefter til Ændringsforslagene Nr. 13, 14 og 15 til § 57. De tilsigter at indføre den Regel, at det ikke skal være muligt at gaa til Domstolene angaaende Sager, der drejer sig om, at Minoriteten ikke vil kunne bifalde Aktiemajoritetens Vedtagelse af Ændringer i Vedtægterne, som medfører Forskydning af det mellem forskellige Aktieklasser bestaaende Forhold, eller drejer sig om væsentlige Ændringer af Selskabets Formaal, eller hvad der overhovedet er omtalt i Paragraffens første tre Stykker. Saadanne Aktionærer, der føler sig utilfredse, maa ifølge Paragraffen forlange, at de andre Aktionærer afkøber dem deres Aktier til en Pris, som fastsættes af Skønsmænd, udmeldte af Retten, og yderligere er der givet Regler for, hvorledes Skønsmændene efter bedste Evne skal udfinde Aktiernes fulde Værdi o. s. v. Men saa til sidst udtales det i Paragraffen, at

„Skønnet er bindende, for saa vidt vedkommende Aktionær ikke inden 6 Maaneder indbringer Spørgsmaalet for Retten.“

Derigennem er der altsaa givet en udtrykkelig Adgang til at forebringe Spørgsmaalet for Retten, men det har vi ikke anset for nødvendigt, naar man i Stedet for indførte en virkelig Voldgiftsret, og derfor har vi foreslaaet en saadan i Ændringsforslag Nr. 13. I Ændringsforslag Nr. 15 er det yderligere fastsat, at Voldgiftsrettens Afgørelse er forbindende for begge Parter, og at den er endelig, saaledes at den altsaa ikke kan komme for Retten. Den Aktionær, som har stemt mod vedkommende Vedtægtsændringer, er ogsaa efter denne Bestemmelse pligtig til

„inden 1 Maaned efter Voldgiftskendelsens Afsigelse at meddele Selskabet, hvorvidt han herefter ønsker at beholde eller afhænde sine Aktier“.

Naar Aktionæren saaledes faar frit Valg,